

og Marineminister og til Indenrigsministeren, om der ikke kunde være Anledning til at nedsette en Kommission for at undersøge et vist Omraade. Jeg tænker derved paa Benyttelsen af Statens Bygninger, især her i Kjøbenhavn. Vi have her i mange Aar, naar vi have behandlet Spørgsmaal, der have staaet i Forbindelse dels med Vedligeholdelsen af Statsbygninger, dels med Nybygninger, været af den Mening, at der, især i Kjøbenhavn, fandtes flere Bygninger, der vedligeholdtes af Staten, end nødvendigt. Der kræves aarlig Vedligeholdelsessummer, som ofte blive negtede, fordi man ikke kan erkjende, at de Bygninger, der er Tale om, egne sig til fremdeles at bevares som Statsieendomme. Jeg har nu ikke store Forventninger om, at der kan vindes større Beløb ved at afhænde en Mængde Bygninger; men jeg tror, at man ved en omfjtsfuld Benyttelse af de forhaandenværende Bygninger i alt Fald kunde komme til, at man undgik at betale Leiesgift for en Del af de Institutioner, som have maattet leie sig ind i private Bygninger hist og her i Byen; men uden en samlet Overveielse, som ledes af Regjeringen, vil det neppe være muligt i den Retning at komme til noget Resultat. — Der er faldet nogle Bemærkninger om Fordelingen af de 66,000 Kr. til Clever ved Høiskolerne og om Mangleerne ved denne Fordeling. Jeg for mit Behov har ogsaa lagt Mærke til mange meget væsentlige Mangler i saa Henseende, men jeg tror, de skrive sig fra, at der fra Regjeringens Side mangler en bestemt Forskrift med Hensyn til Anvendelsen af disse Midler. Naar en saadan blev given, vilde de Bønseligheder, som nu ere tilstede hist og her og hidrøre fra den forskjellige Opfattelse, som de vedkommende Myndigheder rundt om i Landet have, vistnok fjernes. Der er fra Regjeringens Side givet enkelte Bestemmelser i saa Henseende, men de ere, hverken udtømmende eller fri for meget væsentlige Mangler, og dette skriver sig vistnok fra, at der i Kirke- og Undervisningsministeriet ikke findes Folk, som have praktisk Kendskab til dette Spørgsmaal. Dette siger jeg ikke i nogen Maade for at laste Skygge paa de Embedsmænd, der ere til Ministerens Tjeneste, men det ligger i Sagens Natur, at noget saa Nytt som dette have de endnu ikke lært at kjende. Der er under Forhandlingerne her i Salen, navnlig i sidste Samling, fra flere Medlemmer, som have nøie Kendskab til den Sag, faldet Udtalelser, som maatte indeholde tilstrækkelig Veiledning for Ministeren ved Udsærbigelsen af de fornødne Forskrifter. Naar det er blevet bebrejdet den høitagtede Kirke- og Undervisningsminister, at der ikke paa Finanslovsforslaget findes optaget Tilskud til tre Børnehjem, til hvilke der isfor blev bevilget Tilskud, tror jeg dog, at det er et berettiget Krav, at disse Børnehjem afgive en Beretning og stille Andragende paany; det er ikke mere, end hvad der f. Ex. fordres af alle Høiskoler og flige

Institutioner; og noget Eignende maa man ogsaa kunne forlange med Hensyn til Børnehjemmene, saa meget mere, som der isfor var et enkelt af disse, som ikke havde gjentaget sit Andragende fra tidligere Aar, men, inden vi skred til Sagens Behandling, forelaa der Andragende, og Bestyrelsen af det Børnehjem maatte da vide, at et Andragende var fornødent, for at det kunde opnaa sin Understøttelse. — Det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds fremsatte forleden en Udtalelse, som i højeste Grad undrede mig; han sagde nemlig med Hensyn til den extraordinære Bevilling til Pantserfisket: „Medens man isfor erkjendte, at det laae noget urimeligt ud at begynde paa et Pantserfisks Bygning med en saa uforholdsmæssig lille Sum som den, der var foreslaet — jeg erindrer ikke dens Størrelse, men jeg tror, den var et Par Hundrede Tusinde Kr. i Alt — vil der i Aar være Midler nok til endog med Kraft at kunne fortsætte Bygningen uden at gaa til saadanne extraordinære Bevillinger, som der her foreligge“. Denne Udtalelse undrede mig som sagt, fordi hans Standpunkt isfor var det sit. Modsatte. Jeg skal for det Første oplyse det ærede Medlem om, at saa ganske ringe var den Bevilling, der isfor forlangtes, ikke, idet den var 620,000 Kr. og ikke, som det ærede Medlem fejlagtig erindrede, et Par Hundrede Tusind Kroner. Jeg tror, at der er mere Grund i Aar til at give en større Bevilling til dette Skibs Bygning end isfor, da Finansloven først blev færdig sent ind i Foraaret, og da der kun var Tale om at foretage den Begyndelse af Bygningen, hvortil der aldrig kræves saa betydelige Midler, som der kræves, naar Bygningen skrider videre frem. Det ærede Medlem sagde selv isfor — Folkethingstidenden 4132. —, at han kunde ikke se rettere, end at det ikke er forsvaerligt og nyttigt at begynde en saadan Bygning med de Bevillinger, vi have indenfor det ordinære Budget, men at der da maa være sikker Udsigt til, at vi kunne anvende langt større Beløb end den, hvorom der tidligere har været Tale, til at fremme Bygningen af disse Skibe. Og den ærede Ordfører (Berg) — jeg haaber, at den ærede Formand tilslader, at jeg ogsaa oplæser en ganske kort Bemærkning af ham — udtalte, saaledes som man kan se i Folkethingstidenden Spalte 5022, Følgende: „Man er fra alle Sider i Finansudvalget enig om, at skal man gaa til Bygningen af et nyt større Pantserfisk, da bør man ogsaa paa Finansloven extraordinært bevilge et større Beløb til at fremskynde Bygningen deraf; thi det gaar ikke an at lade et Pantserfisk staa paa Beddingen 5 a 6 Aar. Derfor have vi baade ved 2den Behandling og ogsaa nu i Sagens Interesse og i fuldstændig rigtig Opfattelse af, at, naar man overhovedet vil Noget, saa skal man ville det for Alvor, tilraadet det høie Thing at stemme for Forslagene“. Jeg vil haabe, at denne Erkjendelse ogsaa maa være tilstede i Aar, naar der bliver Tale om at stemme